

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

Apellatsioonkaebuse esimene väide puudutab nõukogu 29. aprilli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 479/2008, mis käsitleb veinituru ühist korraldust (määrus nr 479/2008) artikli 11 rikkumist, kuna Üldkohus rikkus väidetavalt õigusnormi, kui ta tões, et selle määruse artikkel 11 ei hõlma loomade ja/või lindude poolt viinapuudele tekitatud kahju kaitse meetmeid.

Apellatsioonikaebuse teine väide käsitleb määruse nr 479/2008 artikli 5 lõike 2 ja õiguskindluse ning õiguspärase ootuse kaitse põhimõtete rikkumist. Vaidlustatud kohtuotsuses on Üldkohus väidetavalt õigusnormi rikkunud, kui ta sedastas, et Euroopa Kohus võis tunnistada teatud meetmed tervikuna Euroopa Liidu rahastamise osas abikõlbmatuks ning nendel alustel välistada kõik nende meetmetega seotud kulutused liidu rahastamise alt, vaatamata asjaolule, et Euroopa Komisjoni ise hindas nende meetmete abikõlblikkust, kui ta analüüsis toetusprogrammi eelnõud, ja ei esitanud ühtegi vastuväidet.

Apellatsioonkaebuse kolmas väide käsitleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 rikkumist koostoimes nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005⁽²⁾ (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta) artikliga 31 ning vastavalt vajadusele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013⁽³⁾ (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta) artikliga 52 ning komisjoni 21. juuni 2006. aasta määruse nr 885/2006⁽⁴⁾ (millega nähakse ette nõukogu määruse (EÜ) nr 1290/2005 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses makseasutuste ja teiste organite akrediteerimise ning EAGFi ja EAFRD raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega) artiklitega 11 ja 16. Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuses väidetavalt õigusnormi rikkunud, kui ta sedastas, et Euroopa Komisjon võis välistada Euroopa Liidu rahastamise alt kulud, mis puudutasid perioodi, kui Tšehhi Vabariik ei saanud väljendada oma seisukohta selle menetluse alusel, mis on sätestatud finantskorrektsioonideks põllumajanduse valdkonnas.

⁽¹⁾ ELT L 16, lk 33.

⁽²⁾ ELT L 209, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 347, lk 549.

⁽⁴⁾ ELT L 171, lk 90.

**ANKO A.E. Antiprosopion, Emporiou kai Viomichaniase 5. jaanuaril 2017 esitatud
apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 27. aprilli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-154/14:
ANKO versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-6/17 P)

(2017/C 063/28)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: ANKO A.E. Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias (esindaja: advokaat Stavroula Paliou)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu 27. aprilli 2016. aasta otsus kohtuasjas T-154/14 ja saata kohtuasi uueks sisuliseks arutamiseks tagasi Üldkohtule;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohtu 27. aprilli 2016. aasta otsus kohtuasjas T-154/14 sisaldab õiguslikke hinnanguid, mis rikuvad liidu õiguse norme.

Apellant on seisukohal, et vaidlustatud kohtuotsus tuleb tühistada:

- i) esiteks kohaldatavate materiaalsoigusnormide alusel, sest vaidlustatud kohtuotsuse põhjendamisel on rikutud õigusnorme ja menetlusnorme;
- ii) teiseks õigusnormi rikkumiste alusel seoses normidega, mis reguleerivad seda, mida tuleb hakis tõendada ja kellel on tõendamiskoormis, ning seda, milline on tõendamiskoormise jaotus vastuhagi esitamise korral.

Eeltoodu taustal on apellatsioonkaebuse väited järgmised:

I) Seoses õigusnormide ja menetlusnormide rikkumisega:

- 1) Esimene apellatsioonkaebuse väide: põhjenduse ilmne puudulikkus.
- 2) Teine apellatsioonkaebuse väide: õigusnormi rikkumine ja põhjenduse vastuolulisus.

II) Seoses õigusnormi rikkumisega ja normidega, mis reguleerivad tõendamisele kuuluvaid asjaolusid ja tõendamiskoormise jaotust:

- 3) Kolmas apellatsioonkaebuse väide: nende õigusnormide rikkumine, mis reguleerivad seda, mida tuleb hakis tõendada ja kellel on tõendamiskoormis.
- 4) Neljas apellatsioonkaebuse väide: õigusnormi rikkumine küsimuses, milline on tõendamiskoormise jaotus komisjoni poolt vastuhagi esitamise korral.

**ANKO A.E. Antiprosopion, Emporiou kai Viomichaniase 5. jaanuaril 2017 esitatud
apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 27. aprilli 2016. aasta otsuse peale kohtuasjas T-155/14:
ANKO versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-7/17 P)

(2017/C 063/29)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: ANKO A.E. Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias (esindaja: advokaat Stavroula Paliou)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu 27. aprilli 2016. aasta otsus kohtuasjas T-155/14 ja saata kohtuasi uueks sisuliseks arutamiseks tagasi Üldkohtule;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.